

Abstrakt

Tato práce zkoumá složitý vztah mezi nacionalismem a demokracií v Ázerbájdžánu se zaměřením na období od roku 2011 do roku 2017. Prostřednictvím smíšeného přístupu kombinujícího kvantitativní a kvalitativní analýzy zkoumá roli občanské společnosti, vlády a vnějších aktérů při utváření demokratických procesů. Prvotní zjištění naznačují, že občanský nacionalismus účinně nepodpořil demokratizaci v Ázerbájdžánu, což vyvolává otázky ohledně faktorů, které ovlivnily jeho dřívější úspěchy na počátku 90. let 20. století. Kvalitativní analýza vládní rétoriky ukazuje, že výlučný nacionalismus významně přispěl k úpadku demokracie, přičemž nacionalistická agenda vlády měla větší vliv ve stabilních obdobích. Kromě toho je hodnocen vliv vnějších aktérů, jako jsou Turecko, Spojené státy a Evropská unie, přičemž je zdůrazněna jejich omezená schopnost změnit demokratickou trajektorii Ázerbájdžánu bez razantních zásahů. Inovace studie spočívají v diferencované analýze vlivu nacionalismu a v použití kvantitativních i kvalitativních údajů, aby se snížila subjektivní zaujatost. Mezi omezení však patří spoléhání se na sekundární údaje a specifické zaměření na jedinečný politický kontext Ázerbájdžánu. Cílem této práce je poskytnout diferencované pochopení toho, jak mohou nacionalistické nálady podporovat i podkopávat demokratický rozvoj, a nabídnout vhled do dynamické interakce mezi nacionalismem a demokracií.